

[Holger Larsen.]

ligt til at overbevise Mindretallene, og de fastholdt derfor deres Modstand.

Af disse indsamlede Oplysninger forekommer det mig, at navnlig Svarene paa Spørgsmaal 5 er meget interessante. Spørgsmaal 5 lød saaledes: Hvilke Beløb er anvendt til de personlige Tillæg i de forskellige Kommuner? Det var den 28. Februar dette Aar, at samtlige Kommuner blev spurgt om, hvor meget de havde uddelt af dette personlige Tillægsbeløb, og af disse Besvarelser fremgaar følgende — jeg skal ikke læse op for samtlige Kommuner, men enkelte Eksempler synes jeg er meget interessante —: I Københavns Kommune, der var berettiget til at bruge 617 000 Kr., er der den 28. Februar, altsaa en Maaned, før Loven begyndte at løbe ind i et nyt Aar, til Rest 61 000 Kr. Det svarer saa nogenlunde til en Maanedes Forbrug. Men nu er der Forskel paa Maanederne. Hvis Københavns Kommune kun har 61 000 Kr. til den sidste Maaned i Finansaaret, er det givet, at saa har man for lidt, saa har man allerede paa det Tidspunkt uddelt for meget. Frederiksberg Kommune raadede over et Beløb paa 88 000 Kr., og heraf havde man til Rest til den sidste Maaned 15 000 Kr. Det er allerede noget mere, for det vilde svare til to Maaneders Forbrug. Vender vi os til Købstæderne, viser det sig, at mange af dem allerede paa dette Tidspunkt, altsaa staaende overfor den værste Maaned i Aaret, havde opbrugt Pengene. 14 Købstæder svarede rent „Nul“ til Spørgsmaalet, om de havde noget i Behold. Jeg nævner disse Købstæder, det er Frederikssund, Holbæk, Skelskør, Storehedinge, Stege, Aakirkeby, Maribo, Odense, Kerteminde, Thisted, Hobro, Struer, Tønder og Christiansfeld. Jeg gør opmærksom paa af Hensyn til tidligere Debatter i dette Ting, at de har ikke alle et socialistisk Byraad. Jeg nævner, at en By som Odense havde Ret til at bruge 47 000 Kr. og altsaa har opbrugt disse Penge en Maaned, før Aaret var udløbet, og man var altsaa ikke i Stand til, naar de gamle kom og søgte Hjælp i denne sidste Maaned, at komme dem til Hjælp. Andre Købstæder opgiver saa uendelig smaa Restsummer, at de for den Sags Skyld akkurat lige saa godt kunde have svaret „Nul“. Jeg nævner for ærede Medlemmer en By som Hillerød; hvis den skulde have haft $\frac{1}{12}$ i Behold til den sidste Maaned, maatte den have haft en Beholdning af 375 Kr., den havde 87 Kr. Jeg nævner en By som Kalundborg, den skulde have haft en Be-

holdning paa 565 Kr.; den havde 95 Kr. Jeg nævner Randers, der havde en Beholdning paa 70 Kr., Grenaa 82 Kr., Lemvig 14 Kr. — ærede Medlemmer vil erkende, at 14 Kr. i Lemvig til at imødegaa den sidste Maaned i Finansaaret for de gamle er jo intet. Jeg nævner endvidere en By som Nysted, der endogsaa havde brugt 500 Kr. mere, end den havde Lov til at bruge i det Aar. Jeg kunde i denne Forbindelse ganske vist ogsaa nævne en By som Brønderslev, der jo ikke har været Købstad saa forfærdelig mange Aar, og som synes at forvalte paa en daarlig Maade det Hverv at sørge for de gamle. Denne By havde Lov til at bruge 4 000 Kr., men den har deraf kun brugt de 500 Kr.

Hvis jeg vender mig fra Købstæderne til Landkommunerne, faar jeg et lignende Billede frem. Nogle Landkommuner — og det er mange — har opbrugt hele Beløbet paa dette Tidspunkt, andre har faaet det til at slaa til. Man faar det Indtryk, at de har sagt: Saa og saa meget skal der være til hver Maaned, og saa meget uddeler vi; paa den Maade har de faaet det til at slaa til. Men saa er der ganske vist ogsaa en Række Landkommuner, som synes at have sat Pengene hen til Forrentning, som med andre Ord saa godt som ikke har uddelt en rød Øre. Jeg skal tage et Par Eksempler og først nævne Ringkøbing Amt. I dette Amt er der en Række Kommuner, som har opbrugt Beløbet allerede den 28. Februar, jeg nævner saadanne Kommuner som Borris, Faster, Dejbjerg, Hanning, Husby, Lomborg, Rom, Lyne, Madum, Nørre Nisum, Sal, Stadil, Vandborg, Ferring, og sammen med dem findes der adskillige flere. Nu ser jeg et tydeligt Billede for mig derovre i det fattige Vestjylland. Man har ude i disse fattige Sogne skyndt sig med at gøre godt med det, man kunde gøre godt med, og naar saa den fattige Mand eller Kvinde hen i Marts Maaned — sidste Aars Marts Maaned erindrer samtlige Medlemmer af denne Sal sikkert udmærket var streng og haard — kommer til Kommunalbestyrelsen, saa maa man sige til dem: Nej, du kan skam ingen Hjælp faa, vi kan ikke hjælpe dig mere, Staten siger nej — dette store Skræmmebillede, Staten. Nu ved jeg ikke, om man derovre samtidig har meddelt den fattige Kone, som kom for at faa Hjælp, at Staten jo i og for sig ikke betyder samtlige Rigsdagsmedlemmer, ikke betyder den Opfattelse hos samtlige Rigsdagsmedlemmer, at man skulde stoppe her, at der ikke skulde være nogen Hjælp til